
 U SPOMEN

Dr. sc. Đordano Peršurić

Dana 10. travnja 2015. godine nakon vrlo kratke ali teške i iscrpljujuće bolesti svoje napaćene oči zauvijek je zatvorio naš dragi prijatelj, kolega, beskrajno dobar čovjek, Đordano Peršurić. Iako je u životu sve započete bitke uspješno dobio, ovu posljednju, najtežu s podmuklom i opakom bolešću izgubio je ostavljajući nas ožalošćene, tužne, nemoćne pred kobnom istinom o preranom kraju.

Dr. sc. Đordano Peršurić rođen je 24. siječnja 1954. godine u Poreču. Kršten je u župnoj crkvi u selu Bačva što je već simbolično predodredilo njegov životni put. Od prvih koraka nadalje odrastao je na imanju uz roditelje koji su se bavili poljoprivredom. U svojim je Peršurićima trčeći iza volova i pluga čupkao piriku i sirak, a poslije okopavao vinovu lozu sakupljao krumpirovu zlaticu i čuše po lozi. Upoznao je naporan, težački rad bez radnog vremena i svetaka te već tada počeo razmišljati kao pomoći svojim ali i drugima da toliko ne rade i da se toliko ne muče. Stoga nakon osnovne škole koju je završio u Višnjanu upisuje srednju poljoprivrednu školu u Poreču. Odličan đak, oslobođen mature, nastavlja školovanje na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu. Iznimno inteligentan i nadasve marljiv fakultet završava za 3 godine i 9 mjeseci sa prosječnom ocjenom 4,85. Za svoj rad i trud kao najbolji student dobio je tijekom studija 3 rektorove nagrade. Uz studij bio je predsjednik Studentske organizacije Fakulteta ali i dobar prijatelj, uvijek nasmijan spreman za šalu, druženje i tulume.

Nakon stjecanja diplome, 1976. godine zapošljava se kao referent u proizvodnji u tadašnjoj „Agrolaguni“ u Poreču gdje ostaje sve do 1984. godine. Odmah potom na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu upisuje poslijediplomski studij iz Fitomedicine koji završava obranom magistarskog rada „Prilog poznavanju *Panonychus ulmi* Koch štetnika vinove loze na Poreštini“. Utvrdivši da je problem crvenog pauka izazvan provođenjem pogrešne, neadekvatne zaštite, daje nove prijedloge i programe zaštite vinove loze od ovog štetnika te tako značajno pridonosi njegovoj marginalizaciji na tom području.

Od 1984. godine intenzivno radi na stvaranju znanstvene jedinice i Instituta u Poreču gdje započinje znanstvenu karijeru prvo kao direktor jedinice u osnivanju, potom direktor OOUR-a. Istovremeno radi i na doktorskoj disertaciji koju brani 1990. godine na Agronomskom fakultetu u Zagrebu ponovno iz područja Fitomedicine baveći se problemom cigaraša („Rezultati istraživanja biologije, ekologije, štetnosti i suzbijanja cigaraša (*Byctiscus betulae* L.) u Istri“). Tijekom istraživanja cigaraša uposlio je cijelu svoju obitelj i prijatelje koji su sakupili toliko cigara da ovog štetnika danas u Istri gotovo i nema. Od 1989. godine kada je registriran Institut za poljoprivredu i turizam u Poreču pa

sve do 1996. godine radi kao pomoćnik direktora za znanstveni rad i predsjednik Znanstvenog vijeća Instituta. 1. siječnja 1997. godine postaje Ravnatelj Instituta i na tom mjestu ostaje sve do 29. srpnja 2012. godine. Od tada pa sve do posljednjeg dana njegova života radio je kao znanstveni istraživač na mjestu znanstvenog savjetnika.

Osim navedenih obavljao je i mnoge druge funkcije: koordinator Regionalne službe za Istru u okviru programa Hrvatska poljoprivredna služba, potpredsjednik Skupštine Sveučilišta u Rijeci, član Upravnog vijeća Instituta u Poreču, član Upravnog vijeća Sveučilišta u Rijeci i tako dalje.

Njegova plodna, dugogodišnja karijera rezultirala je vođenjem brojnih projekata kao primjerice: „Integralna zaštita vinograda“, „Ampelografska istraživanja i selekcija sorata vinove loze“, „Uvjeti za proizvodnju i preradu poljoprivrednih proizvoda i mogućnosti razvoja agrokomplesa u Istri“, „Genetski i gospodarski resursi Vitis sp. u Istri i banka gena“, „Management i marketing poljoprivredno-prehrambenog sustava u Istri“, „Valorizacija resursa vinove loze (Vitis sp.) i banka gena“, „Matični nasadi i tehnologija vinifikacije autohtonih crnih sorata vinove loze u Istri“, „Ekstrakcija aroma iz grožđa malvazija istarska postupkom hladne maceracije“, „Unapređenje tehnologije vonogradarsko-vinarske proizvodnje na obiteljskim gospodarstvima“ i mnoge, mnoge druge.

Uz znanstveni i stručni rad bio je kreator i nositelj programa nastave Studija vinarstva u Poreču na kojem je u svojstvu naslovnog profesora izvodio nastavu iz predmeta Vinogradarstvo. Studenti su ga voljeli, poštovali, tražili kao mentora ali i čovjeka od kojeg su mogli neizmjereno puno naučiti ne samo teorije već i prakse života i bogatog životnog iskustva koje im je nesebično prenosio.

Objavio je više od 160 stručnih i znanstvenih radova od čega 80-tak u inozemstvu. Izlagao je na domaćim i međunarodnim skupovima više od 50 radova i bio poznat i priznat stručnjak iz područja zaštite bilja, vinogradarstva i vinarstva.

No slijedeći stoljetnu obiteljsku tradiciju, devedesetih godina otpočinje proizvodnju pjenušavih vina u skromnim uvjetima na obiteljskom imanju u Peršurićima. Vrijedan, sistematičan, uporan prepun ljubavi i želje za uspjehom proizvodnju od svega stotinu boca samo jedne vrste pjenušca dovodi na najvišu razinu. Ime MISAL postaje prepoznatljivo ne samo u nas već i van granica naše domovine. Danas proizvodi i puni oko 40 tisuća boca deset vrsta pjenušavog vina godišnje. To su: Misal Blanc de blancs, Misal Prestige, Misal Blanc de noirs, Misal Royal, Misal Millenium, Misal Istra, Misal Noir, Misal Rose, Misal Amor i Misal Rouge. Uz pjenušava vina tu su i Malvazija istarska i Muškati Peršurić. Nebrojene su nagrade koje je dobio čuveni brend Misal. Najtrofejniji je Misal Prestige (7 zlatnih medalja, 16 srebrnih medalja, šampion 2 Vinistre i šampion Sabatine), Misal Millenium (4 zlatne medalje, 20 srebrnih medalja, 1 velika zlatna medalja Vinistre, Misal Rose (11 zlatnih medalja, 14 srebrnih te šampion Sabatine) Na međunarodnim natjecanju u Londonu 2012. g. Misal Millennium osvojio je srebrnu medalju, a Misal Istra brončanu medalju. Na 1. The Balkans International Wine Competition 2012. Misal Millennium dobio

je zlatnu medalju, a Misal Rose srebrnu. U Londonu na na International Wine Chellange Misal Blanc de blancs osvojio je brončanu medalju, a 2014. godine Misal Istra zlatnu medalju. Trebalo bi još puno stranica da bismo ispisali sve nagrade i priznanja vrijedne obitelji Peršurić na čijem je čelu bio njihov stup i potpora, otac obitelji Đordano.

Đordano Peršurić bio je jedan od utemeljitelja Hrvatskog društva biljne zaštite. Uvijek se ponosio time što je član Društva i isticao to na svakom mjestu. U nekoliko navrata bio je član Upravnog odbora, pomagao u organizaciji stručnih ekskurzija i bio svekolika potpora Društvu i kao član ali i kao sponzor sa svojim Misalom. Sudjelovao je na svim Seminarima biljne zaštite od kada je počeo raditi bilo aktivno sa izlaganjem bilo u okruglim stolovima i mnogobrojnim raspravama. Za značajan doprinos zaštiti bilja i sudjelovanje u utemeljenju i radu Hrvatskog društva biljne zaštite 2011. godine primio je Zlatnu plaketu i povelju uz zlatnu plaketu Društva.

Život je dugi put, a na dugom putu nema lakog tereta, jer tamo gdje vrijedi ići nikad ne vodi prečica. Nema vjetra koji bi bio naklonjen onom tko ne zna kuda plovi. A on je znao kuda plovi i zato su mu sve bure i juga, svi vjetrovi bili naklonjeni, na putu ispunjenja njegova sna. Voljela ga je njegova crvena zemlja, njegovi zeleni čokoti, zreli grozdovi i mjehurići u čaši, o kojima nam je uvijek s toliko ponosa, i radosti govorio.

Govorio bi: nema ni jedne situacije koja bi bila nepromjenjiva, niti jednog rezultata iza kojeg bi sve bilo stabilno i sigurno. Ništa nije savršeno i konačno, sve je samo jedan korak. I zato je njegov život bio cesta prepuna svakodnevnih koraka koji su išli naprijed i dalje, traživši uvijek nešto novo, bolje, drugačije, ljepše. Nije mogao spriječiti da ptice zabrinutosti ponekad lete nad glavama njegovih voljenih, ali je spriječio da u njihovoj kosi saviju gnijezdo.

Bio je luč i svjetlo zbog njegove dobrostivosti i spram onih ljudi koji nisu bili dobrostivi već nemilosrdni, samoživi, ravnodušni, koji su ga povrijedili i hrabro ne prezajući pred ničim kretali dalje. Mnogi ne bi mogli, ali on je oprostio, okrenuo drugu stranu knjige i kročio dalje jer je na ovom svijetu sve prolazno osim dobrih i loših djela koja nas kao sjena uvijek prate. Zbog njegovih dobrih djela zbog kojih je često zaboravio i samog sebe, ljudi ga nikada neće zaboraviti.

Istinu govoreći sve ovo što je postigao i što mi, njegovi prijatelji nazivamo velikim, postigao je zato što je od djetinjstva u sebi nosio strahopoštovanje prema svemu što je bilo istinito i sveto. To su bili zakoni po kojima je živio i koje je utkao u svoju djecu.

Prijateljstvo je u njegovom srcu imalo najznačajnije mjesto. Prijateljstvo znači biti brat i sestra: dvije duše koje se uvijek dotiču, a nikada se ne spoje i to smo bili on i ja. 42 godine uvijek zajedno. A ljubav, ljubav znači biti dvoje, a ipak samo jedno. 40 godina on i njegova Nada bili su dvoje, a ipak samo jedno. Izgubiti oca znači izgubiti čovjeka koji ti pokazuje put kroz život i pruža ti potporu kao deblo krošnji drveta. Njegova krošnja, Katarina i Ana nastaviti će dalje, za sada pomalo izgubljene, beskrajno tužne ali nadasve ponosne na ono što je ostavio u njima.

Neka mu je laka i nježna crvena, hrvatska gruda koju je beskrajno volio!

Jasminka Igrc Barčić

VIJESTI IZ HDBZ

STRUČNA EKSKURZIJA

Nastavljajući tradiciju u organizaciji stručnih ekskurzija ove godine **Hrvatsko društvo biljne zaštite** pridružit će se obilježavanju 300.-te godišnjice Sinjske alke i posjetit će grad **Sinj**.

Stručna ekskurzija bit će organizirana od 18. - 19. rujna 2015. g.

Arheološki pronalasci svjedoče o naseljenosti cetinskoga područja još iz prapovijesnih razdoblja. Brojni nalazi od kraja bakrenog do sredine brončanog doba pripisuju se tzv. cetinskoj kulturi. Bogata prošlost, 300.-ta obljetnica viteške igre, Sinjske alke, kao i činjenica da je Sinjsko polje najveće polje Zagore s osebujnim uvjetima poljoprivredne proizvodnje, neki su od razloga zašto su grad Sinj i Cetinska krajina koja zavodi svojom bogatom kulturom i stoljetnom tradicijom izabrani kao naša odrednica. Planiran je posjet i obilazak hidroelektrane Peruča, znamenitosti grada Sinja: Muzeja Cetinske krajine i Arheološke zbirke Franjevačkog samostana, Muzeja Sinjeske alke, crkve Čudotvorne Gospe Sinjske, Starog Grada, Kamičaka i dr. Običi ćemo Sinjsko polje i provesti neko vrijeme u razgovoru s proizvođačima te se zajednički osvrnuti na vegetacijsku sezonu. Na području Trilja degustirat ćemo sireve u sirani Eko-sir Puđa i običi rimski vojni logor, Tilurij.

Vjerujemo da će i ovaj izlet biti uspješan, a Vas dragi kolege molimo da odvojite dva dana i rezervirate svoje mjesto na stručnoj ekskurziji čim prije. Uz ovaj broj Glasila dobili ste poziv za stručnu ekskurziju kao i obrazac za prijavu. Molimo Vas da se predbilježe za ovo putovanje i popunjeni obrazac za prijavu vratite najkasnije do **24. srpnja 2015. g.** na e-mail: marijana.jelic@infomart.hr, poštom („Infomart“, Obrtnička 10, 44000 Sisak) ili na faks: 044/522-167

**Predsjednica HDBZ:
Prof. dr. sc. Renata Bažok**

PETI SUSRET AGRONOMA SLAVONIJE I BARANJE (stručnjaka za zaštitu bilja)

Ideja o ovim susretima agronoma koji su se posredno ili neposredno bavili zaštitom bilja potekla je od kolega Vlatka Halbuera i Smiljana Kraljevića prije pet godina. I tada su krenuli pozivi na sedamdesetak adresa kolegama uglavnom iz kontinentalne Hrvatske, koji su radili u zaštiti bilja na području Slavonije ili su bili stručno povezani za zaštitu bilja u Slavoniji. Prvi i drugi susret se održao u Osijeku 2011. i 2012. godine. Treći susret se održao 2013. godine u Karancu,